ANUL XI. No. 1222 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 28 Iulie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Cazul Baratky

Jucătorul Iuliu Baratky reîntorcându-se la Oradia, adică de unde acum 5 ani a luat drumul Budapestei, şi-a manifestat dorinţa de a se stabili în oraşul său natal. A angajat tratative cu gruparea Crişana şi a ajuns la un contract, pe care el singur, îl recunoaşte mai bun decât acel care îl avea cu Hungaria.

Baratky, n'a întârziat să iscălească cererile de legitimare şi Rombolul i-a desăvârşit formele legitimându-l cu drept de joc imediat.

Acesta este faptul care pasionează presa sportivă maghiară şi face să curgă enorm de multă cerneală.

Ungurii protestează.

M. L. Sz.-ul se plânge de colosale prejudicii morale, iar Hungaria — fostul club a lui Baratky — formulează extraordinare pretenţii materiale.

Protestele M. L. Sz.-ului, fără să le admitem le înţelegem. Cu Baratky, vecinii noştri pierd cel mai util selecţionabil. Omul care poate ocupa toate posturile.

Dela extrem stânga, până la fundaş dreapta, Baratky poate figura în orice compartiment.

Ca să vă daţi seama de preţul pe care M. L. Sz. îl punea pe actualul pensionar al Crişanei, e suficient să ştiţi, că deşi nu era cetăţean ungur opera în «naţionala» maghiară. Cine cunoaşte scrupulele super naţionaliste ale oficialităţii pestane, va aprecia just privilegiul acordat ani de zile orădeanului.

De altă parte, Hungaria cere pentru jucătorul revenit la matcă o despăgubire de 200.000 de lei şi alte sume cu diverse tâlcuri.

Pentru moment, Hungaria nu dă explicaţii. Cere.

La toate aceste manifestări maghiare, Rombolul a răspuns cu un gest: l-a legitimat pe Baratky şi pentru rest nu acceptă nici o discuţie.

Protestele federaţiei maghiare nu pot găsi ecou, după cum n'au găsit ale noastre în Ungaria, atunci când sistemul legitimărilor samavolnice se practica pe o scară foarte întinsă.

La legitimarea lui Tesler, Semler, Wetzer, Posak, Berkesy, Auer, Magory, Baratky, etc., în Ungaria, oficialitatea noastră sportivă a protestat cu cea mai mare energie.

Au răspuns ungurii la toate aceste proteste?

Au formulat măcar o scuză protocolară? Nu.

Din contră, au făcut tot ce le-a stat cu putinţă ca să încurajeze pe cei cari practicau rapturile de jucători.

Astăzi protestul lor e lipsit de orice autoritate.

Opinia publică sportivă internaţională nu va lua în serios protestul ungurilor, pentrucă ştie că tot ei n'au luat nici o măsură când oficialitatea noastră sportivă a făcut repetate demersuri la Budapesta, ca să oprească traficul de jucători.

M. L. Sz. ar fi putut protesta dacă era vorba de legitimarea lui Tanzer, a cărui transferare în Ungaria s'a făcut cu respectarea formelor internaţionale.

Dar pentru Semler, Baratky şi ceilalţi mai sus înşiraţi, federaţia maghiară nu mai poate schiţa nici-un gest.

N'are încotro, trebuie să se resemneze.

In tapajul care se face însă în jurul acestui caz, s'a strecurat însă o aluzie ciudată. Clubul Hungaria sus ţine că l-a primit pe Baratky în baza unei tranzacţii cu o grupare din Oradia.

Chiar dacă transacţia există, ea nu poate impieta legitimarea făcută de F. R. F. A.

Transacţia ar fi fost opozabilă Rombolului, dacă la timp cei cari au încheiat o o supuneau ratificării federale.

Deci ori cum vor pune chestiunea, ungurii vor pierde procesul.

LIS

Macabiada se va ţine la Praga

Anul acesta Macabiada trebuia să fie organizată la Cernăuţi.

In ultimul moment însă, a fost contramandată.

Profitând de acest lucru, cehoslovacii au preluat organizarea Macabiadei care se va desfăşura astfel la Praga în a doua jumătate a lunei August.

Longestia lui Mavru

S'ar putea spune, că accelerând un act fiziologic care de veacuri s'a produs în mod normal în 9 luni, footballul a reuşit (în lunile de deslegare) să realizeze acelaş act (e drept, mai puţin fiziologic) dar numai în trei luni.

Dela 9 luni, aşa dar, cât pretind tratatele de medicină pentru o naştere normală şi trecând prin accidentul celor 7 luni (în câte sunt născuţi foarte mulţi din oficialii noştri) s'a ajuns astfel la numai trei luni.

Dar dacă naşterea pentru cluburi noui a nouilor născuţi în lunile de transferare se face în numai trei luni (Iunie, Iulie şi August), cazna acestor naşteri este de cel puţin zece ori mai grea decât aceia a naşterilor normale. Nu fiindcă naşterile acestea footballistice se fac invariabil vara (când e foarte cald). Ci, fiindcă (există desigur o justiţie imanentă) aproape toţi nouii născuţi sunt extraşi după operaţii,... foarte dificile şi foarte... costisitoare.

Exemple ar putea să vă dea orice vătaf (mamă) de club.

Sau, la rigoare, orice nou născut, venit în fire după atâtea iscălituri pe cari trebue să le caligrafieze sau după atâtea tocmeli pe cari trebue să le susţină, pentru a-şi asigura o naştere cât mai bine aranjată.

In ceiace ne priveşte, vom insera şi noi aici un exemplu, mai mult cu titlu de curiozitate, decât cu intenţia de a acorda un certificat elogios uneia din nenumăratele «mame» ale actualelor deslegări footballistice.

In cazul nostru, CORNELIA, (mamă a deslegărilor) se numeşte în intimitate, MAVRU. Iar Grachul (fiu al Corneliei de mai sus), ALBU.

In ziua matchului Unirea Tricolor — Ajax, toată tribuna dela O. N. E. F. aflase că Mavru... a avut o congestie cerebrală.

— «Nu se poate!» refuzau să creadă cei mai mulţi.

Din gură în gură însă, ştirea a făcut ocolul pistei de cărbune (ca reclama lui Tănase din timpul Balcaniadei). Şi fiecare prieten de-al lui Mavru, pălit de gravitatea ştirei îşi comprima compătimirea în una şi aceiaş expresie:

— Săracul!

La începutul reprizei a doua, o nouă ştire a venit să o întregească pe cea dintâi. Mai gravă însă, şi mai rapid difuzată:

— Ştii că a murit?

— Cine?

— Mavru!

Iar la sfârşitul matchului, liberaţi de necesitatea de a urmări pe olandezi, toţi oficialii au sburat la cele mai apropiate telefoane, pentru a cere lămuriri.

S'a aflat astfel, la început, că Mavru fusese depus la Sanatoriul militar. La Sanatoriul militar însă, nu ştia nimeni de un oarecare Mavru, picnit de o congestie cerebrală.

S'a bănuit apoi că fusese dus la Sanatoriul Antoniu. Dar nici la Sanatoriul Antoniu n'a fost găsit.

Un confrate, a sărit atunci într'o maşină şi s'a repezit la «muribund» acasă.

— E acasă? a strigat confratele din uşe.

— Nu! A plecat la Arad, i-a răspuns cineva din casă.

— Or e albă, or e neagră! s'a înfuriat confratele, venit cu certitudinea că Mavru e bolnav, aflând subit că plecase la Arad şi negăsind nicio deslegare pentru acest amestec de informaţii.

...Deslegarea însă (pentru ori e albă, ori e neagră! a confratelui) a venit a doua zi dela Arad, sub forma deslegării lui Albu...

Fiindcă (aţi priceput desigur): Mavru nu avusese niciun fel de congestie. O simulase numai, pentru a încurca pe celelalte «moaşe» cari îl căutau pe Albu şi distrugând atenţia acestora o ştersese la Arad ca să perfecteze în linişte «naşterea» pentru Venus, a lui Albu.

Naştere, reuşită fireşte. Cu câtă cazná însă!...

GEF.

Cupa Davis

Astăzi începe Challenge Roundul

Optimismul englez şi socotelile îndrăzneţe ale lui Lacoste — Merlin în echipa Franţei

Astăzi începe la Paris challenge-roundul, ultimul act al ediţiei 1933 a cupei Davis.

In ziua apoteozei se impune să facem o măgulitoare constatare. In tennis mai uşor ca în toate celelalte sporturi, s'a stabilit o solidaritate internaţională demnă de subliniat.

LACOSTE

Graţie ei, de ani de zile o competiţie dotată cu un preţios trofeu e disputată de ţări din toate colţurile globului. Şi ce e mai îmbucurător, interesul acestei mondiale competiţii sporeşte anual.

Astăzi se încheie ediţia 1933. Poate una din cele mai interesante. In actul final vor interveni: Franţa şi Anglia, ţara câştigătoare de anul trecut şi un challenger demn.

OPTIMISM IN TABARA ENGLEZA

Echipa engleză victorioasă asupra Statelor Unite, va prezenta pe: Austin, Perry pentru simpluri şi Perry Hughes pentru dublu.

Deci nici o modificare faţă de formaţia care a dispus de Vines et Co.

Englezii nu ascund optimismul şi cred că trofeul va lua drumul Londrei.

Austin et. Co. nu-şi fac nici o iluzie în ce priveşte dublul, cred însă că vor lua trei simpluri.

SELECŢIONARE INDRAZNEAŢA LA FRANCEZI

Cum au răspuns francezii la acest optimism?

Simplu, cu o selecţionare îndrăzneaţă.

Lacoste s'a arătat mai fantezist ca selecţioneur, decât ca jucător.

Pentru dublu a reţinut echipa Brugnon-Borotra.

Invingător la Wimbledon „cuplul" acesta este considerat ca „best of the world" cum a spus Prentince, managerul echipei americane.

Pentru simpluri, Lacoste s'a oprit la formula Cochet-Merlin. Primul e în afara oricărei discuţii. Selecţionarea celui de al doilea a provocat însă oarecare stupefacţie.

Merlin este una din bunele „rachete" ale Franţei, specialiştii sunt însă de părere ca pentru a ajunge la el, s'a trecut peste Boussus şi Marcel Bernard.

AUSTIN

Nimeni nu îndrăzneşte însă să facă vreun reproş lui Lacoste.

Mai ales că ţinând seama de temperamentul şi jocul lui Merlin selecţionarea lui nu este fără scop.

ŞANSELE

Să scoatem din discuţie dublul.

BRUGNON

Francezii au 99 la sută din şanse, în această probă. Cheia situaţiei o formează simplurile. Va reuşi Cochet să bată pe Austin şi pe Perry, în cazul acesta cupa va rămâne Franţei, altfel...

Martin Plaa, antrenorul echipei franceze, crede că Henri Cochet va face această ispravă. De Merlin nu se poate lega nici o socoteală. E un fantezist neregulat, are un mare atout: moralul ridicat, indiferent cu cine joacă şi mai ales de împrejurarea în care se găseşte.

Merlin mai are o calitate: ştie să-şi indispună adversarul.

E ceia ce numesc francezii: un homme d'embetement.

Poate că în acest scop a fost selecţionat...

Intr'un cuvânt larg apreciate şansele, credem într'o victorie a Franţei cu 3—2.

JOHN SMASH

Impresionanta carieră a aviatorului Willy Post

Performanţa proaspătului recordman mondial, egalează recordul colonelului Lindbergh. Raidul triumfal al escadrilei Balbo

Am fost printre puţinele ziare din Capitală cari au subliniat grandoarea performanţei reuşită de acel geniu al curajului, care a înconjurat globul — singur, zi şi noapte, aproape fără repaoz, pe o avionetă uşoară — în 7 zile.

Revenim astăzi — când îndrăzneţul raid este terminat — cu noui şi revelatoare amănunte. Asupra turului de forţă realizat de Post ca şi asupra carierii sale impresionante.

CUM S'A DESFAŞURAT SBORUL

Se ştie — agenţiile telegrafice au ţinut aproape oră cu oră în curent opinia publică asupra peripeţiilor fără egal ale acestui sbor fantastic — că Post a aterizat la New-York — punctul de unde a plecat în înconjurul globului — exact după 7 zile 18 ore şi 49 minute, timp care ameliorează cu 21 ore şi 2 minute vechiul record, deţinut tot de Post, dar în tovărăşia lui Gatty.

Se cunoaşte deasemeni accidentul nefericit care l-a împiedicat pe Post să ajungă la New-York cu o zi mai devreme.

Recapitulăm astăzi — când performanţa e realizată — itinerariul străbătut de Post.

15 Iulie: Post pleacă la ora 5 şi 10 din New-York.

16 Iulie: 5 şi 56. — Sosirea la Berlin distanţă 5.972 km., 24 ore 46 m.

16 Iulie: 8 şi 12 — plecarea din Berlin.

16 Iulie: 12 şi 40, aterizarea la Koenigsberg. Distanţa de 6.453 km. — 31 ore 40 m.

17 Iulie: 6 şi 20 — plecarea — sosirea la Moscova — 7.800 km. în 48 ore, 10 m. 11 şi 15, plecarea din Moscova; 22 şi 20, sosirea la Novosibirk 10.340 km. în 59 ore 4 m.

18 Iulie: 12 şi 55, plecarea din Novosibirk; 7 şi 35, sosirea la Irkutsk, 12.035 km. în 75 ore 25 m.; ora 23, plecarea din Irkutsk.

19 Iulie: 6 şi 30, sosirea la Rukhlovo, distanţa 13.450 km. în 97 ore 20 m.; 16 şi 45 plecarea din Ruckhlovo; 19 şi 45 sosirea la Chabarovsk, distanţa 15.060 km. în 111 ore 35 m.; 21 şi 53, plecarea din Chabarovsk.

20 Iulie: 15 şi 30, aterizare forţată la Flat (Alaska); accident; întârziere 24 ore...

21 Iulie: 14 şi 29, plecarea din Flat; 15 şi 43, sosirea la Fairbanks. Distanţa 19.245 km. în 154 ore 33 m.; 22 şi 46, plecarea din Fairbanks.

22 Iulie: 3 şi 13, sosirea la Edmonton (Canada). Distanţa 21.580 km. în 171 ore 3 m.; 9 şi 41, plecarea din Edmonton; 23 şi 48, sosirea la Floyd Bennet (New-York).

Distanţa totală 24.800 km. în 186 ore, 49 m. adică 7 zile, 18 ore, 49 min.

O CARIERA AVENTUROASA

Cariera aviatorului Willy Post este destul de curioasă. Cariera marilor aventurieri...

Era mecanic la o întreprindere petroliferă, când Statele Unite au intrat în războiu. A vrut să se 'nroleze ca pilot în aviaţia americană. A fost însă respins. A insistat, şi a fost în fine primit. Dar n'apucă să ia primele lecţiuni de sbor că se şi încheie armistiţiul.

Se reîntoarse atunci la petrolul său, dar urmă mai departe şcoala de pilotaj.

In 1925 sosiră în orăşelul în care lucra Post, doi aviatori celebri.

Paraşutista lor — era epoca lansărilor cu paraşuta — se îmbolnăvi subit. Post se oferi s'o înlocuiască. Şi pentru 25 de dolari, se aruncă cu paraşuta. Are vocaţie pentru aviaţie.

Din micile sale economii termină studiile de pilot şi reuşi în cele din urmă să obţină brevetul. Angajă atunci un aviator cu avion cu tot, iar el făcu lansări cu paraşuta... vreo sută în anul acela!

Meseria asta nouă îl plictisi însă repede. Reveni atunci la petrol. Intr'un accident de uzină îşi pierdu ochiul stâng. Primi 1800 dolari dela societatea de asigurare, din cari bani îşi cumpără un avion de ocazie.

Deveni astfel pilotul unei societăţi petrolifere. Se angajă apoi la un serviciu poştal (Statele Unite—Mexic) participă în 1930 la raidul dela Los Angeles, îl câştigă şi obţinu premiul de 7.500 dolari (pe atunci circa 1.200.000 lei).

Şi atunci — susţinut şi de directorul unei societăţi petrolifere — prefară, întreprinse şi reuşi înconjurul lumei cu avionul, în 8 zile, 15 ore şi 51 min.

Acum Post şi-a ameliorat propriul său record.

A avut însă ghinion. Accidentul nefast dela Flat i-a înghiţit 24 ore.

La anul probbail, Post va ciupi încă o zi recordului său...

RAIDUL ESCADRILEI BALBO

Flotila de hidroavioane condusă de amiralul Balbo, a părăsit New-York, reluând sborul spre Europa.

Prima etapă New-York—Shediac (1200 km.) a fost parcursă fără incidente, două avioane numai întârziind sosirea.

Dela Shediac, escadrila a parcurs etapa 2-a, până la Shool Harbor (Terranova) fără cel mai mic accident.

Grecii organizează Balcaniada 1934

Desminţirea unui svon. Ce date propun organizatorii

Acum câtva timp, s'a scris că Grecia intenţionează să renunţe la organizarea viitoarei Balcaniade.

S'a adăogat că, grecii ar fi dispuşi să cedeze situaţia care le-a fost stabilită prin regulamentul competiţiei.

Lucrurile stau însă cu totul altfel şi suntem în măsură să dăm câteva amănunte.

GRECII ORGANIZEAZA

D. C. Constantaras a acordat un interview ziarului Atletiki Cronica D-sa a spus:

«Vom organiza a patra ediţie a Balcaniadei, deşi situaţia economică ne impune oarecare [illegible] în privinţa persp[illegible] materiale. De organizat vom organiza.

E o chestie de prestigiu pentru «Federaţia elenă».

Declaraţia aceasta a secretarului Cupei Balcanilor, pune capăt tuturor svonurilor.

CE DATE PROPUN GRECII

După «Elefteron Vinna» grecii intenţionează să propună zilele de Paşti, pentru desfăşurarea Balcaniadei.

In acest sens s'au şi făcut propuneri la Bucureşti, Belgrad şi Sofia.

Boxul nu este o barbarie

Procesul literar de aseară

A trebuit intervenţia societăţii „Ocrotirea" pentru ca să afle şi părintele Scriban, din gura chiar a d-lui ministru Ioaniţescu, că boxul departe de a fi o barbarie este socotit pretutindeni — chiar în Anglia — drept un sport.

Procesul literar (de ce literar?) intentat — de cine? — s'a desbătut aseară la arena Izbânda în prezenţa unui public extrem de numeros, din care nu au lipsit nici sportivii din convingere, nici detractorii de profesie, nici chiar un domn maestru de gimnastică, erijat în detractor al educaţiei fizice.

Juriul — ales de cine? — a fost prezidat de d-l D. R. Ioaniţescu, care cu bonomia d-sale cunoscută a calmat pe acei câţiva, cari nici mai mult, nici mai puţin, voiau să arunce anatema — doar era şi popa Scriban acolo — asupra sportului pe care englezii l'au denumit „nobila artă".

Acuzarea a fost susţinută de arhimandritul Scriban, de doctorul Justin Neumann şi culme a inconsecvenţei, de maestrul de gimnastică Bucovineanu.

Nu vom contesta verva părintelui Scriban, nici talentul cu care d-l Neumann a repetat o lecţie bine învăţată şi cu atât mai puţin hazlia pledoarie împotriva sportului a maestrului de educaţie fizică Bucovineanu, de care ministerul ar trebui să se sesizeze.

Vom adăoga însă, că toate eforturile depuse.... nu au convins decât pe cei dinainte convinşi!

Apărarea a încăput pe mâini bune.

D-l Weinberg-Verea avea e drept o sarcină uşoară.

S'a achitat însă de ea, cu un talent şi o competenţă, cari fac cinste acestui distins jurist.

A fost rând pe rând convingător şi sarcastic, întreţinând tot deodată buna dispoziţie a spectatorilor, plictisiţi la un moment dat de pledoaria (!) searbădă a d-lui Bucovineanu.

Dl doctor Baruch, un alt apărător al nobilei arte, nu a fost mai puţin convingător.

A stârnit ilaritate generală, când şi-a manifestat, între muschiulatura elegantă a unui sportiv şi burta unui maestru de gimnastică, prezent, o firească preferinţă pentru atletica înfăţişare a boxeurului Jeji Goldstein.

D-l ministru Ioaniţescu a făcut un rezumat al dezbaterilor, împietând puţin — dar cu drept cuvânt — asupra rolului d-sale de preşedinte al juriului, prin calda apărare pe care a făcut-o nobilei arte.

Juraţii s'au retras în deliberare şi după un scurt conciliabul au depus un verdict de achitare (7 voturi pentru).

Boxul — cu toată împotrivirea arhimandritului Scriban şi a maestrului de educaţie fizică Bucovineanu — va fi socotit şi de azi înainte un sport.

In ceiace ne priveşte socotim, că asemenea procese literare în cari se pune în discuţie existenţa unui sport, de persoane, cari nici nu au asistat măcar la o reuniune sportivă, nu au nici un rost.

Doamnele — bine intenţionate pentru veniturile ce urmăresc — ar putea să-şi îndrepte activitatea în altă direcţie, decât să organizeze şezători, cu scopul de a defăima un sport, care se bucură pretutindeni de o incontestabilă popularitate.

r. o.

Cupa Negel se va alerga din nou anul acesta...

...Tot sub auspiciile „Gazetei Sporturilor"

Cupa «Negel» care a prilejuit cea mai frumoasă manifestare ciclistă de după războiu, se va alerga anul acesta, pe un parcurs de peste 600 km., în trei etape de câte o zi.

Infiinţată în 1926, din iniţiativa d-lui B. B. ASSAN, şi dotată de d-na *Adina Assan*, cu un trofeu de argint masiv, competiţiunea a cunoscut un succes admirabil.

In anul înfiinţărei, cursa s'a alergat pe distanţa Bucureşti — Sinaia — Bucureşti şi a fost câştigată de PETRE DALLA CORT, pe atunci crack necontestat al alergătorilor de mare fond.

Un an mai târziu, în 1927 întrecerea s'a ţinut pe distanţa Bucureşti — Braşov — R. Vâlcea — Piteşti — Bucureşti (3 etape). Victoria a revenit lui ANTON VOICULESCU.

Succesul probei din 1927 a constat în faptul că la start s'au prezentat 21 concurenţi şi, după trei zile, 14 din ei au sfârşit lupta la demarajul final, în frunte cu ANTON VOICULESCU şi regretatul AUREL FRIZE.

Realergarea acestei curse care tinde să conducă la transformarea ei într'un «TUR AL ROMANIEI» este bine venită şi «GAZETA SPORTURILOR» sub auspiciile căreia s'au disputat cele două ediţii ale competiţiunei va patrona şi anul acesta incomparabila cursă pe care o impune «CUPA NEGEL».

Campionatul regional al pentathlonului

Duminecă după amiază se va disputa la ONEF, Campionatul regional al pentathlonului.

Şi-au anunţat participarea: plutonierii Gavrilă şi Crăciun dela Garda Palatului, Iauculescu (Legiunea sportivă), Tudor Ion (Stadiu Român) etc.